

Danes protestiramo proti ACTI in proti vazalskemu

političnemu razredu, ki je ponovno klonil pred korporacijami in finančnimi trgi. Protest pa ni dovolj. V naslednjih mesecih

bo treba zaustaviti ratifikacijo sporazuma v slovenskem in evropskem parlamentu.

Za tako državo, v kateri strah brani podanikom, da bi prijetili za orožje, bi bilo prej treba reči, da ni v vojni, karor da je v miru. (...) Poleg tega lahko tisti državi, katere mir je pogojen zgolj z otopenostjo podanikov, ki se jih vodi kakor čredo, da bi se jih naučilo samo sužnjevati, bolj upravičeno rečemo pustinja kakor država.

PRAVICA DO UPORA JE NEODTULJIVA IN NE PRENEHA NIKOLI!

Tudi zaustavitev ratifikacije ni dovolj. Branjenje skupnega pred privavnim prilaščanjem in njegovo širjenje moramo prenesti na vse domene naših življenj. Boj proti privavnemu prilaščanju skupnega v digitalnem svetu izumbla številne komunikacijske, tehnološke, pravne in politične inovacije. Premislimo in aplicirajmo jih v kontekstu iziva gradnje skupne blaginje v času umika javnih oblasti in navidezno nezaustavljivih korporacij in finančnih trgov. Fizične in virtualne prakse branjenja in širjenja skupnega morajo rasti vzajemno.

Hekerska država pomeni razumeti delovanje kompleksnih strojev, da bi jih razstavili in ponovno sestavili na nekonvencionalen način z namenom analiziranja realnosti. Je vzpostavljanje drugačnega načina razumevanja stvari in intervencija v procese, ki določajo realnost.

LET'S HACK THE WORLD!

ZA REPRODUKCIJO IN RAST ZNANJA MORAO MOŽGANI, KI PROIZVAJajo, ŽIVETI, ŽIVETI SVOBODNO!

#150

www.150.si

www.njetwork.org

(naslednja delavnica #150 Hack The World v sredo, 8. februarja, ob 19.00 v Socialnem centru Rog na Trubarjevi 72)

KOPI&KOŁAŽ LET'S HACK THE WORLD

Ne branimo kapric, ampak drugačen svet - svet za vse!

Danes protestiramo proti sporazumu ACTA. Protestiramo proti poskusom razlastitve skupnega. Zoperstavljamo se pohlep velikih privatnih interesov korporacij in finančnih rentnikov, ki vodi v odzem temeljnih pravic in svoboščin. Na trgu smo zato, ker se upiram poskusom privatne razlastitve digitalnega skupnega in znanja. Ta je zaradi anahronističnosti ter neustreznosti avtorskih pravic in patentov glede na naravo današnje družbene produkcije mogoča le z zločinskim zankanjem svobode izražanja in pravice do zasebnosti. ACTA je napad na odprt in vključujočo kulturo, ki jo gradimo kot horizont osvobajanja.

Zbiranje zvočnih informacij v elektronski glasbi, t. i. kopiranje-lepljenje, njihovo sestavljanje s tistimi, ki se najdejo v naravi in okolju, tako da se tvori nove izrave. Komu bi plačali zaslžnosti za ta digitaliziran kolaz? Državi? Metereološki postaji?

Praksa semplanja, vdelana v različne vrsti elektronske glasbe (elektro, house, techno, drum and bass, down tempo in brakebeat), nenehno črpa iz neomejenih resursov ogromnih digitalnih arhivov, ki so na razpolago

na internetu in v mrežah glasbenikov, da bi vzpostavili lastno abecedo komponiranja, pri čemer se izgubi sled za viri.

DJ ni zgolj preprost selektor plošč, ampak komponira svoje glasbene in literarne intervencije preko basov iz plošče in rimičnih intersekij – kako lahko upravnik kluba nadzoruje avtorske pravice, ko pa ta DJ uporablja vedno nove in nove plošče, na katerih ni več nobene oznake avtorja?

ACTA je sporazum, katerega namen je uveljaviti sporne avtorske in patentne pravice z vzpostavljivo totalne oblasti velikih korporacij nad posamezniki in posameznicami.

Ni naključje, da so koncepti privatne lastnine in omejevanja svobode kroženja znani, pa tudi blag in oseb, elementi, na katerih sloni pozni kapitalizem.

Kot lahko vidimo v primeru biotehnologij, zaprto znanje z dvigovanjem stroškov produkcije in z zniževanjem praga dostopnosti služi povrašanju profitov in oblasti korporacij!

HORIZONTALNO DELJENJE JE UPORNIŠKA PRAKSA!

V digitalni dobi stroški reprodukcije tako rekoč ne obstajajo. Še več, svobodna reprodukcija in menjava sta predpogoji za nastajanje novega ter večanje skupnega bogastva. Avtorske pravice, ki so zastrela oblika regulacije razmerja med avtorjem in tistim, ki reproducira (založnik na primer), danes izkorisčajo veliko večino avtorjev in dušijo ustvarjalnost. Slednjo omogoča le svobodna menjava, svobodna reprodukcija in prost dostop do znanja in drugih nematerinalnih produktov, ki so dediščina človeštva in ne morejo biti privatizirani. Avtorjem pa gre garantiran dohodek.

Zelo težko je upravljati avtorske pravice, kot so bile uveljavljene na začetku industrijskega kapitalizma. Neskončna reproducibilnost znanja, ki je tako rekoč brez stroškov, spodbija in izvedljivost pravil in sankcij, ki so predvidene zato, da bi prisilile konzumente k plačilu.

Osrednji problem blagovne menjave v ekonomiji kognitivnega kapitalizma je rastec pomen pozitivnih eksternalij, ki so pozitivni produktni in brezplačni učinki mnogoterih interakcij v družbi, ki sloni na znanju.

NIKOLI NAS NE BODO IMELI TAKŠNIH KOT SI NAS ŽELJIO! PLAČAJO NAJ PARAZITSKE KORPORACJE!

Vsi, ki živimo digitalno kulturo, vemo, da ni mogoče postaviti ločnice med proizvajalcem in uporabnikom. Uporabnik kopira, dodaja in proizvaja novo. Uveljavitev avtorskih pravic, ki je, kot kaže ACTA, možna le s skrajno nasilnimi sredstvi, pomeni uničevanje digitalne kulture in njenega osvobodilnega potenciala, ki izhaja iz odprtosti in vključljivosti.

Digitalen svet je eden redkih svetov, kjer je zares mogoče dati v roke vsega sveta produkcijska sredstva (nematerijalna) in deljenje tega know-howa je eden temeljnih elementov, ki vsem omogoča sodelovanje v boju. Spreminjanje realnosti se dogaja tudi z deljenjem instrumentov za njeno spremembo.

SVOBODNA MENJAVA PROTIV PROSTEMU TRGU IN DRŽAVNO ZAGOTOVLJENIM MONOPOLOM!

Uveljavljitev ACTE bi pomenila poglobitev že tako nevzdržnih in škandaloznih neenakosti. Sporazum, ki so ga diktirali lobiji korporacij in je bil sprejet tako rekoč v tajnosti s strahopetnim sodelovanjem javnih oblasti, ne bo vzpostavljal zgolj digitalne puščave in cenzure s totalnim nadzorom, ampak bo ubijal ljudi. ACTA namreč uveljavlja patentne pravice zunaj obstoječih aranžmajev, ki so vsaj na papirju dajali prednost življenju ljudi pred profitti farmacevtskih korporacij.

Kopiranje zdavil po cenah, občutno nižjih od tistih, ki jih uveljavljajo podjetja - lastniki patentov, ima pravno podlogo v sporazumih, povezanih z intelektualno lastnino, ki so bili sprejeti v okviru Svetovne trgovinske organizacije leta 1995.

Po teh sporazumih obstaja prostovoljna licenca in obvezna licenca. Prostovoljna licenca pomeni, da lahko laboratorij, ki poseduje patent in se je pripravil pogajati z revnejšo državo, dovoli lokalno produkcijo v zameno za zaslужnost. Če se laboratorij ni pripravljen pogajati, se lahko država odloči, da bo proizvajala kopijo proizvoda v okviru lokalne

Zaradi ACTE bodo ljudje še naprej in še bolj množično umirali zaradi nedostopnosti patentiranih zdravil. Sporazum, ki sta ga strahopetno podpisali Slovenija in Evropska komisija, bo dokončno odpravil prehransko neodvisnost ljudi in podvrgel zadovoljevanje naših temeljnih potreb neracionalni pogolnost prehranskih, energetskih in drugih korporacij.

Vendar tudi do sedaj teh sporazumov niso mogle uporabljati najrevnejše države. Nobena država ni pridobila prostovoljne licence, nobena še ni mogla uvažati kopij zdravil preko vmesnih držav in nobena obvezna licenca ni bila uveljavljena. V obstoječem odnosu sil so ti sporazumi morda črka na papirju. ACTA ukinja še to podlago.

V EKONOMIJI OBILJA JE NARAŠČAJOČA NEENAKOST NEVZDRŽNA! PLAČEVANJE ZA DOSTOP DO ZNANJA VZBUJA ENAK REVOLT KOT SREDNJEVEŠKA PRAVICA PRVE NOČI!